

Ο Όσιος Παΐσιος για την Υγεία: Λόγοι και πράξεις

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

ΠΕΡΙ ΥΓΕΙΑΣ

Αν ξέραμε τι ωφέλεια έχουμε από τις αρρώστιες δεν θα θέλαμε να γίνουμε καλά, θα θέλαμε να υπομείνουμε για να πάρουμε μία καλύτερη θέση στον παράδεισο και δεν θα παρακαλούσαμε να κάνει προσευχή ο παπα-Στέφανος να γίνουμε καλά (γέλια). Γιατί παπα-Στέφανε μου τόκανες αυτό; Αφού ήξερες παπα-Στέφανε; Γιατί μου τόκανες αυτό; Ας μούλεγες καλά-καλά και ας μην έκανες προσευχή. Γιατί παπα-Στέφανε; (Γελούσε).

Μου κάνει εντύπωση με τον Ιπποκράτη, που βρήκε τόσα πράγματα, τόσες παρατηρήσεις, τόσες θεραπείες. Αυτό δεν ήταν τυχαίο,... είναι θείος φωτισμός. Ο άλλος από την μούχλα έφτιαξε την πενικιλίνη. Ένα γεροντάκι στο μοναστήρι τόχε παρατηρήσει αυτό και μούπε να τρώω μουχλιασμένο ψωμί, βοηθούσε, αλλά... πόσο ψωμί μπορεί να φάς; Ενώ ο άλλος έκανε το φάρμακο από τη μούχλα και έσωσε τόσους ανθρώπους. Δεν είναι για πέταμα αυτό!

Εγώ θα παραδεχόμουν κάποιον βοτανολόγο, επιστήμονα. Να κάποιος έγραψε ένα βιβλίο 100 βότανα 1000 θεραπείες.

— Ο ΜΠΑΖΑΙΟΣ γέροντα!!

— Βλέπεις εκεί βότανα που τα τσαλαπατάμε και γιατρεύουν ένα σωρό περιπτώσεις.

Ήρθε εδώ κάποιος, δεν θέλω να πώ όνομα, γιατρός, έγραφε ένα βιβλίο, είναι και ευσεβής. Του λέω· «Η μέντα βοηθάει πολύ στο άσθμα». «Δεν ξέρω», μου λέει. «Βρέ, του λέω, εσύ γιατρός και λες δεν ξέρω;»... Βλέπεις και αυτοί δεν πάνε με

καλό σκοπό, πάνε να τα κάνουν στην άκρη τα βότανα, να υπάρχουν μόνο τα φάρμακα. Εδώ στις τροφές βάζουν τόσα και τόσα και στα φάρμακα θα διστάσουν;

Αν ήταν κάποιος επιστήμονας βοτανολόγος θα τον παραδεχόμουν. Βλέπεις οι γερμανοί βάλαν την μέντα σε φακελάκια τώρα και την πουλάνε.

Κάποιο παιδί ήρθε να ξαναπαρακαλέσει για τον πατέρα του που ήταν άρρωστος με καρκίνο στο νοσοκομείο. Κόντευε να βάλει τα κλάματα. Ο γέροντας τον στήριξε ψυχικά.

— Μήν κάνεις έτσι! Δεν χάθηκαν όλα. Τι έγινε! Για το Θεό δεν είναι τίποτα δύσκολο. Μόνο πρέπει να θέλει και αυτός να βοηθηθεί. Πρέπει να γυρίσει λίγο το κουμπί· να συγχρονισθεί στην συχνότητα. Να του πείς να εξομολογηθεί και να κοινωνήσει.

Κάποτε μου φέραν ένα κοριτσάκι παράλυτο. Το είχε χτυπήσει κεραυνός και του είχε κάψει όλα τα νευρικά κύτταρα. Δεν μπορούσε να περπατήσει, να μιλήσει, να εξυπηρετηθεί.

Το λυπήθηκα πολύ. Είναι μήπως δύσκολο για το Χριστό να φτιάξει τα κύτταρα ξανά; Τώρα έγινε κοτζάμ κοπέλλα.

— Γέροντα, αυτός έχει πίεση. Μήπως ξέρετε κανένα φάρμακο;

— Πίεση, για έλα δώ να σε πιέσω! (Χαριτολογώντας τον πιάνει από το κεφάλι και τον πιέζει, ενώ ο άνδρας κάθεσαι χαρούμενος και ευλαβικά και δέχεται τα χέρια του γέροντα στο κεφάλι).

Η πίεση είναι από το άγχος, ευλογημένε, συνεχίζει σοβαρά ο γέροντας. Εσύ να λύνεις τα εύκολα θέματα. Τα δύσκολα να τα αφήνεις για τον Χριστό. Μην προσπαθείς να τα λύνεις όλα εσύ. Μετά να πας εδώ στον Ταλέα (μπακάλης στις Καρυές) ν' αγοράσεις καλή αδιαφορία... θα σου δώσει και βερεσέ αυτός!! (γελάει).

Να τρώτε πολλά καρότα. Κάνουν καλό. Καθαρίζουν το αίμα.

***.

Μία από τις τελευταίες φορές που τον είδα, μετά την εγχείρηση πουχε κάνει για τον καρκίνο και την επέμβαση στο συκώτι του, μόλις με είδε μου είπε:

— Να μην ζητάς! Να μην ζητάς! Δεν μπορείς ν' αντέξεις τον πόνο. Δεν αντέχεται, είναι φοβερός!

Χαμήλωσα ντροπιασμένος το κεφάλι. Ζητούσα στην προσευχή μου από το Θεό να μου δώσει «λίγο» από την αρρώστια του γέροντα,... όσο μπορούσα να σηκώσω. Ντρεπόμουνα γιατί δεν είχα την... αυτοθυσία να ζητήσω να μπώ στην θέση του,...όπως είχε κάνει στο παρελθόν ο γέροντας για μένα. Δεν του είχα πει τίποτα... μοναχός του το κατάλαβε.

Ο γέροντας συνέχισε:

— Παλιά δε ζητούσα από τον Χριστό να με κάνει καλά. Εξ αρχής. Έρχεται ο Χριστός και με ένα χάδι τα διορθώνει όλα... χωρίς πόνο, χωρίς παρενέργειες, τέλεια... Ενώ οι άνθρωποι... Και το καλό που θα σου κάνουν, τι καλό είναι;...

Παλιά έλεγα να κάνουμε υπομονή, να κάνουμε πρώτα τα ανθρώπινα και μετά να ζητάμε την βοήθεια του Θεού. Όχι έτσι. Πρέπει εξ' αρχής να ζητάμε την βοήθεια του Χριστού... Μ' ένα χάδι να μας κάνει καλά!

(Εδώ ο γέροντας κάνει διάκριση και μιλά για δύο περιπτώσεις ανθρώπων. Στην πρώτη περίπτωση είναι οι δυνατοί πνευματικά και σωματικά άνθρωποι που έχουν την δύναμη να υπομένουν τον πόνο της αρρώστιας, συνήθως νέοι στην ηλικία- στην δεύτερη περίπτωση ανήκουν συνήθως ηλικιωμένοι άνθρωποι που δεν έχουν αντοχή στον πόνο και γι' αυτούς συνιστά ο γέροντας να ζητούν εξ' αρχής την βοήθεια του Χριστού).